

DE MEESTER VAN HET UNIVERSUM

- 1 Voorwoord
- 2 Mijn oude leven
- 3 Mijn geloof
- 4 Het reilen en zeilen in mijn
leven
- 5 Wie is god
- 6 De ontmoeting met Krishna
- 7 De wonderen in mijn leven
- 8 De aarde, hemelen en de
hemelaarde

1.VOORWOORD

Wat is de voorwaarde dat je leeft? Ga eens na wat er is gebeurd voordat je geboren werd? Je moeder en vader moesten elkaar leuk vinden en de mooie en juiste woorden met elkaar uitwisselen, waardoor op een bepaald moment samensmelting tussen hun ontstond. De eicel van je moeder die bevrucht werd door het zaad van je vader. Al die duizenden zaden die zwommen in de eileider om de ei te bevruchten en er was maar eentje die daadwerkelijk dat deed. Het

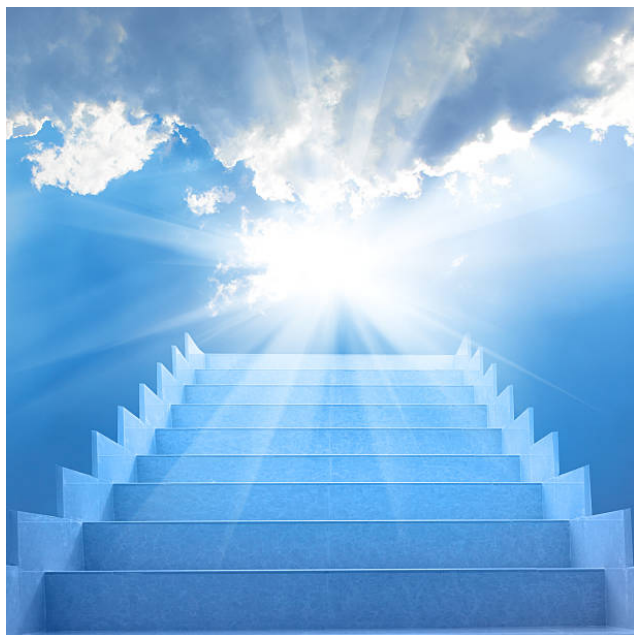
groeien in je moederbuik. Je moeder moest zorgen dat ze elke dag goed te eten had. En al die wonderen die met jou gebeurde in haar buik, 9 maanden lang. De geboorte in het ziekenhuis of thuis. Je bent steeds in je leven beschermd en eten gegeven om te groeien. Leren rollen, kruipen, lopen, rennen, het alfabet leren op school, taal leren, lezen, rekenen en dingen begrijpen. Al deze dingen gebeuren in de periode voor je geboorte tot je zesde jaar.

Dit gedeelte van mijn leven laat mij zien dat ik bevoorrecht bent en dat ik niet klakkeloos dingen

aan moet nemen nu ik ouder ben. Leven is een groeiproces van wijzer worden en daarin zie ik de doelstelling van mijn leven. Hoe wijzer hoe mooier en positiever de wereld. Ik ben een bewoner van onze planeet. Ik word geleid tot iets wat gaat sterven. Ik word geleid tot iets wat ik wil begrijpen waarmee ik affiniteit hebt.

Beste lezer leven is wat je erover denkt, wat je erover wilt voelen en wat je erover wilt zien. Ik heb door de jaren heen mezelf voorbijgelopen en bepaalde opvoedingspatronen me eigen gemaakt. Ik zag goed en slecht

en zag begrip en onbegrip,
oorlog en vrede vooral in mij.
Mijn grootste vraag was: met wie
heb ik te maken, wat ben ik en
waar gaat dit heen. Op al deze
vragen probeer ik antwoord. Ik
ben er zeker van dat God
bestaat.

2.Mijn oude leven

Als puber daagde ik vroeger het leven uit. Ik leefde niet, maar speelde met het leven. Wat ik heb meegemaakt was een reis van ongekend leed en vermaak. Ik dacht echt dat ik 'de man' was en verafschuwde God en de schepping. Nog steeds zijn sommige mensen uit mijn verleden bezig om onzinnige uitspraken te doen en in het verleden blijven leven. Eigenlijk, als je aan het verleden denkt zit je daar nog steeds aan vast en als je naar de toekomst denk wordt je onzeker. Blijf en leef in het hier en nu, dan blijf je in

balans. Volg je gedachten en orden ze dan. Zo wordt je sterker en ga je vooral in jezelf geloven. Leven is leed, een lijdensweg als je nagaat dat als je te lang zit je bil dan pijn doet. Bij de normaalste dingen krijg te maken met ongemak. Je wast je en je maakt je lichaam altijd schoon, je verzorgt het, geeft het kleren om aan te doen en toch wanneer jij je lichaam nodig hebt laat het jou in de steek. Dan wordt je lichaam ziek, oud en uiteindelijk sterft het. Wat zijn sommige dingen apart en raar. Maar een ding weet ik: volg het leven en je snapt het. Probeer

tussen de bomen in het bos je weg te vinden en geloof me aan de weg die je dan vindt kan geen enkele geluk makende situatie tippen. Deze weg is geluk zelf in al zijn pracht en praal. Als ik naga wat er allemaal om mij heen gebeurt met de mensen die ik ken: allemaal zijn ze verdwaald en iets aan nemen van een ander? Ho maar. Vaak te eigenwijs of zelf bevredigend denken: leven is voor mij en mijn gezin alleen. Jammer dat de wereld waar ik in leef geen horizontale overkapping heeft van mens tot mens en dat er mensen zijn met een verticaal